

Der forekommer dog også en del tilfælde, hvor lønmodtagere opnår en *fratrædelses-godtgørelse*, som ikke kan opfattes som almindelig lønindkomst og derfor må beskattes efter reglerne i lov om særlig indkomstskat (B).

Ad (A): En forudsætning for, at der kan lempes, er normalt, at virksomheden er afhændet på grund af *alvorlig sygdom eller alder*.

Man er især velvilligt indstillet, hvis en skatteyder i erhvervsduelig alder må afhænde sin virksomhed på grund af *alvorlig og invaliderende sygdom*, idet der her er tale om, at en uforudset begivenhed bryder ind i den pågældendes tilværelse og ødelægger hans fremtidige erhvervsmuligheder.

I mange af disse tilfælde eftergives hele den pålignede særlige indkomstskat, men lempelsen gradueres dog en del alt efter den pågældendes formueforhold og den særlige indkomstskats størrelse.

Hvor det er *alderen*, der tvinger en erhvervsdrivende til at afhænde sin virksomhed, er man noget mere tilbageholdende, da en sådan situation jo har været forudberegnelig. Dette gælder i reglen også, selv om der foruden alderen er tale om sygdom og svagelighed.

Drejer det sig om mindre erhvervsdrivende, der for fremtiden er henvist til hovedsagelig at leve af folke- eller invalidepension, plejer man dog at eftergive hele skatten eller en væsentlig del deraf. I disse tilfælde er der i reglen tale om relativt beskedne skattebeløb på op til 2.000—3.000 kr., som det dog kan være vanskeligt for den pågældende at udrede.

Den pågældendes formueforhold kan dog være så gunstige, at en lempelse eller eftergivelse af det relativt beskedne skattebeløb vil virke urimeligt.

I tilfælde, hvor det drejer sig om større skattebeløb, ydes der ofte en graderet lempelse, hvis størrelse afhænger af forholdene i øvrigt. En eventuel lempelse overstiger i disse tilfælde i reglen ikke 20-25 pct., og formuegrænsen ligger normalt på ca. 80.000-90.000 kr. Hvis en stor del af formuen er likvid og måske netop opstået ved salget af virksomheden, ligger formuegrænsen dog lavere.

Ofte konstateres det ved behandling af et lempelsesandragende, at den pågældendes forhold er for gunstige til en bevillingsmæssig lempelse, men at ligningsmyndighederne har undladt at tilstå den pågældende et kursnedslag i et i forbindelse med forretningssalget oprettet sælgergælds-brev.

I så fald anmodes ligningsdirektoratet om at foranledige, at et kursnedslag tilstås den pågældende.

Ad B: De ovenfor under A skitserede retningslinier anvendes også ved *fratrædelses-godtgørelser*, således at alvorlig sygdom eller alder normalt må være en forudsætning for lempelse, hvortil kommer, at formueforholdene kan udelukke lempelse, selv om lønmodtageren er fratrukt på grund af alder.

Med hensyn til antallet af andragender om lempelse af pålignet særlig indkomstskat bemærkes eksempelvis, at antallet i 1970 udgjorde 580, hvoraf henvend 20 pct. vedrørte erhvervsskifte, hvor der normalt ikke lempes.

I omkring 50 pct. af indkomne andragender meddeles der afslag eller ydes alene mindre lempelser.

II. Vedr. forslag til lov om ændring af afskrivningsloven.

Spørgsmål 9:

Under henvisning til det som bilag 2 optrykte notat spørges, om en person, der ejer flere skibe eller anparten i flere skibe, altid har saldoafskrivning?

Svar:

Skattemæssig afskrivning på skibe og skibsanparten skal altid foretages efter saldoafskrivningsmetoden, jfr. afskrivningslovens § 13, stk. 2, sammenholdt med § 2.

I lovens § 12, stk. 1, er det bestemt, at skattemæssig afskrivning skal foretages under ét for samtlige skibe, der „hører til en skattepligtig virksomhed“. Har en skattepligtig flere selvstændige virksomheder, hvortil der hører skibe eller skibsanparten, skal der derfor foretages særskilt saldoafskrivning på de skibe eller anparten, der hører til de enkelte virksomheder. Hvis en af de selvstændige virksomheder ophører og skatteyderen i forbindelse med ophøret